

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΔΕΝ ΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΑΞΙΚΟ ΕΧΘΡΟ

Την Τρίτη 05/04/2021 έχει οριστεί στο στρατοδικείο Ιωαννίνων η δίκη με την κατηγορία της ανυποταξίας, του ολικού αρνητή στράτευσης Π.Χ.Ο σύντροφος είχε διωχθεί ξανά το 2019, όπου μαζί με άλλους δύο αρνητές στράτευσης, είχαν δηλώσει δημόσια με τοποθέτηση τους, τους πολιτικούς λόγους για τους οποίους αρνούνται να καταταχθούν στο στρατό. Οι συνεχόμενες διώξεις των ολικών αρνητών στράτευσης με την παραπάνω κατηγορία, η οποία χαρακτηρίζεται από τους νόμους τους ως “διαρκές έγκλημα”, μας υπενθυμίζουν πως όποιος αμφισβητεί το κράτος και το κεφάλαιο θα έχει να διαχειριστεί τις εκδικητικές ποινές και την οικονομική εξόντωση.

Γιατί όμως διώκονται οι αρνητές στράτευσης και γιατί τους επιβάλλονται υπέρογκα χρηματικά πρόστιμα; Η απάντηση στο εύλογο αυτό ερώτημα είναι πως στην πραγματικότητα κανένας δεν θέλει να πάει στρατό (με εξαίρεση τους πατριδόπληκτους) απλά τον υποχρεώνουν μέσα από απειλές και εκφοβισμούς. Ίσως θα λέγαμε καλύτερα πως το κράτος γνωρίζει πολύ καλά ότι οι γραφικές και κλασικές μαρούφες του τρίπτυχου πατρίδα, θρησκεία και οικογένεια δεν αρκούν ως επιχειρήματα για να πείσουν έναν άνθρωπο να παρατήρει τη ζωή του, με σκοπό να πάει να σκοτωθεί για τα κέρδη τους, γι’ αυτό επιβάλει ποινές και υποχρεωτική στράτευση. Οπότε λοιπόν η έμπρακτη αμφισβήτηση στο στρατό με την δημόσια άρνηση τους στο να καταταχθούν είναι η πολιτική και η συνειδησιακή τοποθέτηση ενάντια στον милитарισμό και κατ’ επέκταση ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

Διανύουμε μια περίοδο όπου ο πόλεμος αυτή τη φορά διεξάγεται τόσο κοντά, σχεδόν εδώ δίπλα μας. Στην Ουκρανία οι διακρατικοί ανταγωνισμοί έχουν κορυφωθεί. Τα εκάστοτε εμπλεκόμενα κράτη των Η.Π.Α, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ρωσίας δεν ενδιαφέρονται για καμιά “ανεξαρτησία” και καμιά “ελευθερία” των ανθρώπων παρά μόνο για τη διατήρηση στη σφαίρα επιρροής τους αλλά και την πρόσβαση σε ενεργειακούς και φυσικούς πόρους με μοναδικό σκοπό την κερδοφορία τους. Πόσα άτομα της τάξης μας σφαγιάζονται αυτή τη στιγμή στο βωμό των κερδών των αφεντικών και των οικονομικών και επεκτατικών βλέψεων των κρατών;

Προφανώς μέσα σε όλα αυτά δεν θα έλειπε το ελληνικό κράτος μιας και όλος αυτός ο στρατιωτικός εξοπλισμός που έχει στην κατοχή του, πέρα από την στρατιωτική ενίσχυση ναζιστικών ταγμάτων σαν αυτό του Αζόφ θα επιφέρει ακόμα περισσότερα κέρδη αλλά και γεωστρατηγική βελτίωση μέσω του επεκτατισμού. Εξάλλου αυτή η χώρα που ονομάζεται Ελλάδα από τους βαλκανικούς πολέμους, και όχι μόνο, έχει αποδείξει πόσο ειρηνικές διαθέσεις έχει μετρώντας αμέτρητους νεκρούς εντός και εκτός των συνόρων στο γαλανόλευκο της πέπλο.

Η ολική άρνηση στράτευσης λοιπόν, βρίσκεται στον αντίποδα του πολέμου και της στρατιωτικής ετοιμότητας. Μια πολιτική επιλογή και κομμάτι ενός ευρύτερου αγώνα ενάντια σε κάθε κράτος, κάθε κεφάλαιο και κάθε μορφής εξουσίας. Το κράτος διώκει τους ολικούς αρνητές στράτευσης για ανυποταξία όπως είπαμε και στην αρχή. Στον αντίποδα οι πειθήνιοι εργάτες που δεν ζητάνε τα δεδουλευμένα τους, δουλεύουν απλήρωτα δεκάωρα, (στην καλύτερη) με μισά ένσημα, οι καθωσπρέπει οικογενειάρχες που εκτονώνουν την οργή τους στους τέσσερις τοίχους του σπιτιού τους, στο γήπεδο και στα καφενεία, που παραδίδουν την μοίρα τους στον εκάστοτε εθνοσωτήρα ή σε κάποιο προποτιζίδικο, αποτελούν το παράδειγμα πατριώτη που θα υπερασπιστεί τα πάτρια εδάφη.

Η ανυποταξία και η υποταγή λοιπόν δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο κομμάτι της ζωής μας. Αντιθέτως μιλάμε για συνειδητή άρνηση των προλετάρων αυτού του κόσμου να υποταχθούν και να υπηρετήσουν τον ταξικό εχθρό. Αρνούνται να προετοιμαστούν και αν χρειαστεί να χτυπήσουν έναν άνθρωπο που βρίσκεται στην ίδια θέση με εκείνους σε κάποιο άλλο σημείο του πλανήτη ή ακόμα και τον γείτονά τους εάν το κρίνουν απαραίτητο οι κεφαλαιοκράτες.

Γιατί λοιπόν κατά την άποψη μας, πρέπει συνεχώς να βρισκόμαστε σε θέση μάχης απέναντι σε στρατό και милитарισμό;

Επειδή κορυφώνεται ο πατριωτισμός και η ιδέα ότι μας ενώνει ένα έθνος που αξίζει να πεθάνεις για την υπεράσπισή του. Επειδή είναι ο στρατός μέσα στον οποίο εδραιώνονται τα έμφυλα στερεότυπα και ρόλοι. Επειδή διαχέεται έκδηλα ο ρατσισμός για οτιδήποτε ξένο σε εμάς. Επειδή ο милитарισμός σε γαλουχεί στην πειθάρχηση και την ιεραρχία που θα σε ακολουθεί σε κάθε πτυχή της ζωής σου μετέπειτα. Επειδή ο στρατός είναι αυτός που αν χρειαστεί θα βγει στο δρόμο να χτυπήσει τον εσωτερικό εχθρό, όσους και όσες αντιστέκονται δηλαδή και αγωνίζονται. Επειδή είναι ο τόπος όπου φωλιάζει ο εθνικισμός και οι φασίστες. Γιατί δεν μας ενδιαφέρει να διασφαλίσουμε ή να αυξήσουμε τα κέρδη των ντόπιων αφεντικών. Γιατί αρνούμαστε να στηρίξουμε την πολεμική βιομηχανία. Γιατί γνωρίζουμε ότι στους πολέμους των αφεντικών πάντα η τάξη μας θα βγαίνει χαμένη. Οι στρατοί αποτελούν τον ένοπλο διασφαλιστή των κερδών των αφεντικών. Εμείς λοιπόν σαν κομμάτι της εργατικής τάξης τι θα γυρεύαμε εκεί;

Δεν μπορούμε να συνταχθούμε με τα συμφέροντα κανενός έθνους και πατρίδας. Μέσα σε αυτό που ορίζουν ως έθνος βρίσκουμε πολλούς εχθρούς που τίποτε δε μας ενώνει ενώ αντίθετα έχουμε πολλά κοινά με έναν άνθρωπο που βιώνει την ίδια εκμετάλλευση με εμάς σε ένα γειτονικό κράτος. Εμείς το μόνο στρατόπεδο που επιλέγουμε είναι με όσες και όσους δεν αποδέχονται την εκμετάλλευση και την καταπίεση που δέχονται και επιλέγουν να αγωνίζονται ενάντια στο κόσμο της εξουσίας, ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ Π.Χ

ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ, ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Αναρχική ομάδα Α ΒΑΤΑΛΗΑ